

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον
ὁ Ἐπίσκοπος Βράντσα κ. Παχώμιος
τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανία

Η **ΚΟΙΜΗΣΙΣ** τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βράντσα κ. Παχώμιου, σὲ ἡλικία 70 ἐτῶν, τὴν 11.5.2006 ἐκ.ἡμ., τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ἐπλήρωσε θλίψεως ἅπαντας τοὺς Ὁρθοδόξους, οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν αὐτὸν ὡς Ἀγωνιστὴ τῆς Πίστεως, Ἡγούμενο καὶ Ὑπεύθυνο Ἱερῶν Μονῶν, Πνευματικὸ πολλῶν πιστῶν καὶ ἄνθρωπο καλωσύνης, ἀγάπης καὶ πραότητος.

Ὁ ἐκλιπὼν Ἱεράρχης, κατὰ κόσμον Ἰωάννης Μοράρ, γεννήθηκε στὴν Τρανσυλβανία τὸ 1936, σὲ ἡλικία δὲ 15 ἐτῶν εἰσήλθε ὡς Δόκιμος Μοναχὸς στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Ριμέτς, ὑπὸ τὸν Γέροντα Εὐλόγιο (᾽Οτσα), ὁ ὁποῖος εἶχε ἀφιχθῆ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἀπεφάσισε νὰ προσχωρήσῃ στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο τὸ 1954, καὶ ὁ νεαρὸς Μοναχὸς Παχώμιος ἀποδέχθηκε ὀλόψυχα τὴν κακοπάθεια πού τοὺς ἀνέμενε γιὰ τὸ ὁμολογιακὸ τους αὐτὸ διάδημα.

Πράγματι, οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Μετάνοιά τους καὶ ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ Γυναικεία Ἀδελφότητα τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Ὁ Μοναχὸς Παχώμιος ἐχειροτονήθη Διάκονος τὸ ἐπόμενο ἔτος, 1955, ἀπὸ τὸν ἄρτι προσχωρήσαντα στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο Ὁμολογητὴ Ἐπίσκοπο Γαλακτίωνα (Κορντούν), καὶ ὀλίγο μὸλις ἀργότερα συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Παρέμεινε συνολικὰ ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν φυλακισμένος κατὰ τὶς τρεῖς περιόδους φυλακισεῶς του καὶ πέρασε ἀπὸ τοὺς φοβερωτέρους τόπους κρατήσεως στὰ χρόνια ἐκεῖνα στὴν Ρουμανία, ἀλλὰ μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου ἐπέζησε τελικὰ λόγῳ τῆς ἐξαιρετικὰ ἰσχυρῆς κράσεώς του.

Ὁ Γέροντάς του Ἡγούμενος Εὐλόγιος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸ 1955 καὶ παρέμεινε στὴν φυλακὴ συνολικὰ 14 ἔτη, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι Ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ριμέτς ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν διώξεων ὑπέκυψαν καὶ προσεχώρησαν στὸ Πατριαρχεῖο.

Ὁ π. Παχώμιος, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσί του τὸ 1963, μετέβη στὴν Κούκοβα, ὅπου ὑπῆρχε παλαιότερα Μονὴ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου, ἡ ὁποία κατεδαφίσθηκε κατὰ τοὺς διωγμοὺς τοῦ 1935, ἐνῶ τὸ ἔδαφός της ποτίσθηκε ἀπὸ τὸ αἷμα πέντε Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐθανατώθηκαν ἐκεῖ χάριν τῆς προσηλώσεώς τους στὴν καθαγιασμένη Ἑορτολογικὴ Τάξι καὶ Παράδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας. Στὸ ἱερὸ αὐτὸ μέρος, ὁ π. Παχώμιος μὲ ἀπερίγραπτες θυσίες καὶ σκληρὴ ἐργασία καὶ ὑπὸ τὴν συνεχῆ ἀπειλὴ διωγμοῦ, συνέστησε μίαν ἀνδρῶα Μοναστικὴ Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία διέμενε στὸ μικρὸ καὶ περιορισμένο κτιριακὰ Μοναστήρι πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1989.

Ἀπὸ τότε, τὸ Μοναστήρι ἀνοικοδομήθηκε ἐκ νέου μὲ μεγάλο Ἱερὸ Ναό, κελλιὰ, τραπεζαρία, καμπαναριό, ξενῶνες, ἐργαστήρια κλπ., καὶ ἀριθμεῖ σήμερα περὶ τοὺς 40 Ἀδελφοὺς.

Ὁ Ἡγούμενος Παχώμιος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸ 1992, πρὸς μεγάλη χαρὰ τοῦ Ἀκαινοτομήτου Ποιμνίου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος Παχώμιος ἦταν ὑποδειγματικὸς Μοναχός, πάντοτε μετριόφρων, ταπεινός, πρᾶος καὶ εὐγενής, μὲ ἀπαράμιλλη ἐργατικότητα καὶ ἐπιμονὴ στοὺς ἱεροὺς στόχους του. Λόγω τῆς μεγάλης ἀγάπης του καὶ τῆς ποιμαντικῆς του πείρας καὶ σοφίας, κατεστάθη πνευματικὸς Πατέρας μεγάλου πλήθους πιστῶν τῆς περιοχῆς τῆς Μονῆς του, ὅπου καὶ ἀνήγειρε δύο ἀκόμη Μονὲς γιὰ Μοναχές.

Ἀγαποῦσε τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν πατρίδα μας ἀρκετὲς φορὲς, ἰδίως ὡς Ἀρχιερεὺς, κατὰ τὶς Πανηγύρεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τρ.ἔ., ἀσθένησε σοβαρὰ καὶ διαγνώσθηκε ὅτι ἔπασχε ἀπὸ ἀθεράπευτης μορφῆς καρκίνο τοῦ ἥπατος. Ὑπέφερε τὴν ἐξαντλητικὴ του ὀλιγόμηνη ἀσθένεια μὲ ὑπομονή, προετοιμαζόμενος πνευματικὰ γιὰ τὸ αἰώνιο ταξίδι. Ἀδυνάτισε ὑπερβολικὰ

καὶ ἐξεδήμησε τελικὰ πρὸς Κύριον τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 11/24.5.2006, τὴν πέμπτη ἑβδομάδα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος Κούκοβα τὴν Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ, 15/28.5.2006, ἡμέρα τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἑορτῆς! Ἔλαβε μέρος ὁλόκληρη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἀδελφῆς

Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο καὶ ἐπίσης 50 περίπου Ἱερεῖς καὶ 10 Διάκονοι. Τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐξεπροσώπησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, τὸν δὲ Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώτιο ἐξεπροσώπησαν δύο Ἱερεῖς τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας.

Ὁ ὅλη Ἀκολουθία διήρκεσε 7 ὥρες (6 π.μ. - 1 μ.μ.) καὶ ἐτελέσθη ὑπαιθρῶς, καθ' ὅλη δὲ τὴν διάρκειά της χιλιάδες πιστοὶ προσήρχοντο γιὰ νὰ δώσουν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὸν ἰδιαίτερα ἀγαπητὸ ἐκλιπόντα Ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτάφη σὲ μνήμα ἐντὸς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς.

Τὸ ἔργο του θὰ συνεχίσουν, σὺν Θεῷ, οἱ δύο ὑποτακτικοὶ του καὶ νεώτεροι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, Ἀδελφοὶ τῆς ἰδίας Μονῆς, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιος καὶ Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως καὶ τῶν γνησίων ἐργατῶν τοῦ Ἀμπελώνος Του καὶ νὰ ἀξιῶσῃ αὐτὸν τῆς ἰδίας δόξης στὸν Οὐρανὸ μὲ τὸν Ἁγιώτατο Ὁμολογητὴ Μητροπολίτη Γλυκέριο.

Παχωμίου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, αἰωνία ἡ μνήμη!

